

В. В. Кузик

Киценко Дмитро Дмитрович

КИЦЕНКО Дмитро Дмитрович (24. 07. 1950, м. Біла Церква Київ. обл.) – композитор, педагог. Заслужений діяч мистецтв Молдови (2000). Член СК Молдови (1979–2002), НСКУ (2003). Лауреат низки композитор. конкурсів Молдови (1998–2001). Закін. Кишинів. інститут мистецтв (1977; кл. С. Лобеля), де відтоді й викладав (до 1982). Удосконалював майстерність у Бухарест. муз. академії у Т. Олаха (1991–92). Працював ст. консультантом СК Молд. РСР (1982–90), викл. Молд. консерваторії (1990–2002) у Кишиневі. Від 2002 – викладач Інституту музики ім. Р. Глієра, водночас від 2005 – муз. ред. видавництва «Музична Україна» (обидва – Київ). Від 2010 мешкає у Канаді. Семантика багатьох творів К. пов'яз. із лірико-філос. осмисленням питань життя і смерті («Літанії», 1987; «Плач Єремії»; «Stabat mater»; обидва – 1989; «De profundis», 1990; «Kyrie», 1997; «Mariengebete», 1998 та ін.). Духовну тематику К. втілює в музиці, наближеній за образністю до опусів «старого стилю», переважно в уповільнено-зосереджених темпах, діатоніч. ладобудові, що тяжіє до використання григоріан. хоралу, знамен. розспіву або званої секвенції 11 ст. чи «органуму». Твори К. звучать у концертах у країнах СНД, Естонії, Латвії, Фінляндії, Данії, США, Австрії, Італії, Румунії та Болгарії. Має записи на компакт-дисках та радіо.

Основні твори

для симф. оркестру – 5 симф.: № 1 («Simfonia in D», 1986), № 2 (1992), № 3 («День Господній», 1995), № 4 («Симф. чекання», 1999), № 5 для камер. оркестру (2002), «Дивертисмент» (1978), Симф. поема (1979), «Concerto grosso» (2004; 2007); концерти – для баяна з симф. оркестром (1977), гобоя і камер. оркестру (1982); для камер. оркестру – «In memoriam» (1988, пам'яті О. Нузмана), «Вічний спокій» (2005, пам'яті жертв Голодомору), «Бабин Яр» (2006); для

духового оркестру – «Святковий марш» (1985); вокал.-інструм. – кантата «Пори року» для дит. хору і симф. оркестру (1980), «Crucifixus» (2005); для струн. квартету – 2 квартети (1975, 1983), 2 п'єси (1979); для камер. ансамблю – «Exodus» (1994), «Exodus II» (1998); «Pater noster» для солістів, мішаного хору та симф. оркестру (2002; церк.-слов'ян. варіант – «Отче наш», 2003); «Молитва» для кларнета, тромбона та фортепіано (2003); Сюїта для баяна (1977); «Мати» для голосу й камер. оркестру (2005, сл. С. Пушика); «Чумацька кантата» для чол. хору (2006, нар. слова).

Бібліографічний опис:

Киценко Дмитро Дмитрович / В. В. Кузик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-6670>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).